

Nog een Canadese "antisemiet"

 dissident.one/nog-een-canadese-antisemiet

20 september 2025

Om even te ontsnappen aan de saaiheid van het Charlie Kirk-debacle, hier een klein nieuwsbericht uit Canada dat de mainstream media niet helemaal heeft bereikt, schrijft David Skrbina.

Op maandag 15 september zond CBC Radio een Franstalig televisieprogramma uit, *Sur le Terrain* ('Op de grond'), gepresenteerd door Christian Latreille, waarin verslag werd gedaan van Marco Rubio's laatste bezoek aan Israël. Hun correspondent in Washington was een vrouwelijke verslaggever, Elisa Serret, die al meer dan tien jaar nationaal correspondent is voor de CBC. Naar verluidt is ze een ervaren en gerespecteerd journaliste.

Op een gegeven moment in het programma vroeg Latreille aan Serret waarom Amerikanen "zo moeilijk afstand kunnen nemen

van Israël, zelfs in de moeilijkste momenten” – zoals te midden van een aanhoudende genocide. Ze antwoordde:

Mijn begrip, en dat van meerdere analisten hier in de Verenigde Staten, is dat het de Israëliërs, de Joden, zijn die de Amerikaanse politiek grotendeels financieren. Er zit een enorme machine achter hen, waardoor het voor Amerikanen erg moeilijk is om afstand te nemen van de Israëlische standpunten. Het draait hier in de Verenigde Staten echt om het geld. De grote steden worden geregeerd door Joden. Hollywood wordt geregeerd door Joden.

Nou. Wat een brutaliteit: de waarheid live vertellen aan een nationaal televisiepubliek. Zoals te verwachten viel, sprong de Canadese Joodse Lobby bovenop dit incident. Het Centrum voor Israël en Joodse Zaken (CIJA) verklaarde dat “antisemitisme absoluut onacceptabel is” en riep op tot “onmiddellijke en ondubbelzinnige veroordeling door alle relevante [Canadese] leiders.” In een online verklaring stelde de groep dat “antisemitisme de structuur van de samenleving aantast”; ze eisten dat de CBC “concrete stappen zou ondernemen om ervoor te zorgen dat dergelijke opmerkingen – noch de systemische problemen die ervoor zorgden dat ze konden worden uitgezonden – ooit nog op de Canadese radio worden uitgezonden.” De B’nai Brith van Canada noemde het “zeer onverantwoordelijk en gevaarlijk” en noemde haar opmerkingen “een schoolvoorbeeld van antisemitische complottheorieën”. Ze eisten een rectificatie van de verklaring die ze tijdens de uitzending hadden gegeven en waarin stond dat de opmerkingen “vals, haatdragend en onacceptabel” waren.

Zoals te verwachten viel, zwichtten de Canadese autoriteiten

onmiddellijk voor de druk. Minister van Erfgoed Steven Guilbeault schreef in een artikel op X : “De woorden die gisteravond werden gebruikt, waren verderfelijke antisemitische clichés en horen absoluut niet thuis op de Canadese radio.” Een paar uur later bracht de CBC een verklaring uit waarin stond dat Serrets analyse “leidde tot stereotiepe, antisemitische, valse en schadelijke beschuldigingen tegen Joodse gemeenschappen.” De vicevoorzitter van de Conservatieve Partij en Joodse lesbienne Melissa Lantsman riep op tot haar ontslag. Serret werd uiteraard prompt “tot nader order ontheven van haar taken.” De Canadese Joodse Lobby heeft, zo lijkt het, intern bijna net zoveel macht als de Amerikaanse Joodse Lobby hier.

We kunnen de reactie van de lobby begrijpen – het zet de Joden absoluut in een kwaad daglicht. “Antisemitisch” (ja, gelukkig), “schadelijk” (ja), “kwetsend” (ja)... maar “vals”? Oftewel, had ze ongelijk? Sprak Serret daadwerkelijk de waarheid, of was het allemaal maar een cliché? Laten we elk van haar beweringen eens bekijken.

Ten eerste: “Israëli’s/Joden financieren de Amerikaanse politiek in grote mate.” Dit is onmiskenbaar waar. Volgens een rapport uit 2020 van Joods onderzoeker Gil Troy leveren Amerikaanse Joden een enorm deel van de politieke donaties: ongeveer 25% voor Republikeinen en 50% of meer voor Democraten. De Democraten zijn inderdaad bijzonder afhankelijk van Joods geld; andere bronnen beweren dat hun Joodse aandeel “maar liefst 60%”, “meer dan 60%”, tot 70% van “grote donaties” bedraagt, en mogelijk zelfs 80-90% voor bepaalde verkiezingen.[1] Dergelijke cijfers zijn zeker een onderschatting, gezien de hoeveelheid ‘dark money’ en witgewassen donaties die in de zakken van politici belanden.

Maar Republikeinen zijn uiteraard niet vrij van dergelijke invloeden. Trump ontving aanzienlijke financiering van rijke Joden, waaronder Bernie Marcus (overleden), Miriam Adelson (de vrouw van Sheldon Adelson; Adelson is overleden), Carl Icahn, Paul Singer, Robert Kraft, Steve Witkoff, Howard Lutnik, Jacob Helberg, Bill Ackman, Ron Lauder en Marc Rowan. Het meest opvallende is dat Miriam Adelson in de laatste fase van de verkiezingen van vorig jaar haar belofte van 100 miljoen dollar aan Trumps campagne waarmaakte.

Laat er geen twijfel over bestaan: Joden zijn de grootste donoren in de Amerikaanse politiek voor beide partijen, en dit is een belangrijke factor die ten grondslag ligt aan de onderdanige volgzzaamheid van onze gekozen vertegenwoordigers.

Ten tweede: “een grote machine.” De Amerikaanse Joodse Lobby is inderdaad een grote machine, gecentreerd rond het American Israel Public Affairs Committee, ofwel AIPAC. AIPAC heeft een eigen politiek actiecomité (het “AIPAC PAC”) om donaties te doen, en een eigen super-PAC, het United Democracy Project (UDP); samen hebben deze twee onderdelen tijdens de laatste verkiezingscyclus minstens 125 miljoen dollar uitgegeven. AIPAC heeft begeleiders of stafleden in de kantoren van bijna alle Congresleden en werkt eraan om vijandige wetgevers te verslaan – meest recent Cori Bush en Jamaal Bowman. Andere invloedrijke Joodse groeperingen zijn onder andere het American Jewish Committee (AJC), de Anti-Defamation League (ADL), de Council of Presidents (COP), de Union for Reform Judaism (URJ), de Orthodox Union (OU) en het Jewish Agency for Israel (JAFI). Andere groeperingen, zoals het Southern Poverty Law Center (SPLC), ontvangen aanzienlijke Joodse financiering en werken zo aan Joodse belangen. Daarnaast hebben we “linkse” Joodse organisaties

zoals Jewish Voices for Peace (JVP) en J-Street die zich inzetten voor Joodse doelen. Een enorme machine, inderdaad.

Ten derde: “erg moeilijk voor Amerikanen om zich los te maken.” De meeste Amerikanen, vooral de jongeren, neigen steeds meer naar anti-Israël en zelfs anti-Joodse standpunten. De Amerikaanse goedkeuring van Israëlische acties in Gaza bereikte onlangs een nieuw dieptepunt van 32%, een daling ten opzichte van 50% aan het begin van het conflict. Slechts 9% van de 18-34-jarigen keurt de acties goed, wat een opmerkelijke “onthechting” onder Amerikaanse jongeren laat zien. Een recente peiling toonde aan dat 30% van de Amerikanen gelooft dat “Joden te veel macht hebben.” En misschien wel het meest beruchte: een onderzoek uit 2023 wees uit dat 20% van de Amerikaanse jongeren gelooft dat de Holocaust “een mythe” was. Het Amerikaanse

volk , vooral de jongeren, vindt het niet erg moeilijk om zich los te maken van de Israëlische megalith.

Amerikaanse politici zijn echter een ander verhaal.

Congresleden, die zwaar gefinancierd en zelfs voorgeselecteerd zijn om pro-Israël en pro-Joods te zijn, stemmen routinematig 80%, 90% en zelfs 100% vóór Joodse belangen. Afgezien van een paar renegaten in het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden, zoals Thomas Massie en Rashida Tlaib, is het Congres absoluut niet in staat zich los te maken van Joodse belangen. De twee grote partijen, die het op bijna alle andere punten oneens zijn, vinden gemakkelijk een gemeenschappelijke basis als het gaat om Joodse en Israëlische belangen.

Het enige echte probleem van “onthechting” in de VS is dat van Joods geld in de politiek. Het uitsluiten van dergelijk geld zou

evident zijn in elk rationeel regeringssysteem. Helaas worden we in de VS vandaag de dag geregeerd door een irrationeel systeem, een systeem waarin het veranderingsproces wordt gecorrumpeerd en geblokkeerd door hetzelfde geld dat het probleem in de eerste plaats veroorzaakt. Met andere woorden, rijke Joden, die nu effectief de controle hebben over het Congres en de uitvoerende macht, zullen vanzelfsprekend elke poging staken om het systeem te hervormen op een manier die hun macht zou kunnen verminderen. Ze controleren zowel het systeem *als de middelen om het systeem te veranderen*; dit is politieke corruptie die alle verbeelding te boven gaat, en het suggereert dat alleen een ineenstorting van de regering of een burgeroorlog de zaken zal verbeteren.

Ten vierde: “het gaat echt om het geld.” Ja, zoals hierboven opgemerkt. Amerikaanse Joden bezitten of controleren maar liefst 50% van de \$ 175 biljoen aan totale persoonlijke rijkdom in dit land. Zij vormen de helft of meer van de rijkste Amerikanen, waaronder de nieuwe nummer 1, Larry Ellison, die onlangs een vermogen van \$ 390 miljard verdiende.[2]en koopt nu media op. Als de ongeveer 6 miljoen Joods-Amerikanen bijvoorbeeld 90 biljoen dollar bezitten of beheren, levert dit een duizelingwekkende gemiddelde van 15 miljoen dollar aan vermogen op voor elke Joodse man, vrouw en kind. Een gemiddeld Joods gezin van vier personen heeft dus een vermogen van ongeveer 60 miljoen dollar. Geen wonder dat ze zich zulke forse politieke donaties kunnen veroorloven.

Ten vijfde: “de grote steden worden bestuurd door Joden.” Serret is hier een beetje te ver gegaan. Van de 50 grootste steden in de VS hebben er slechts drie een Joodse burgemeester: San Francisco (Daniel Lurie), Louisville (Craig Greenberg) en Minneapolis (Jacob Frey). Maar verschillende

andere grote steden hebben een aanzienlijke Joodse bevolking en worden dus zeker bestuurd in overeenstemming met hun belangen, waaronder New York (10,8% Joods, voor het grootstedelijk gebied), Miami (8,7%), Philadelphia (6,8%), Boston (5,2%), Los Angeles (4,7%), Washington D.C. (4,7%) en Baltimore (4,1%). (Ik zou willen opmerken dat, op basis van empirisch en anekdotisch bewijs, voor elke demografische eenheid waarin Joden zelfs maar 1% uitmaken, zij zeker de politieke en economische activiteiten domineren.) Daarnaast zijn er een aantal Joodse gouverneurs, en zij hebben duidelijk invloed op de grote steden in hun respectievelijke staten: Jared Polis (Colorado); JB Pritzker (Illinois); Josh Green (Hawaï); Josh Shapiro (Pennsylvania); Josh Stein (North Carolina); en Matt Meyer (Delaware). Aan de andere kant zijn er grote steden met relatief weinig Joden, waaronder Indianapolis, Memphis en Austin. Het is dus een wat gemengde groep, maar Joodse belangen domineren onmiskenbaar in New York, Los Angeles, Miami, D.C., Philadelphia, San Francisco en Boston.

Ten zesde: "Hollywood wordt gerund door Joden." Er hoeft niets meer gezegd te worden. Eigenlijk was het beter geweest als Serret had gezegd: "De Amerikaanse media worden gerund door Joden"; we kunnen afleiden dat dit is wat ze bedoelde. Men hoeft alleen maar te kijken naar de grootste mediaconglomeraten: *Disney/ABC*, gerund door Bob Iger, Alan Horn en Alan Braverman; *Warner Discovery*, gerund door David Zaslav; *NBC/Universal*, gerund door Mark Lazarus, Bonnie Hammer en via Comcast, Brian Roberts; en *Paramount*, gerund door Shari Redstone. Bovendien zal het nieuwe *Skydance/Paramount* -bedrijf worden gerund door de zoon van miljardair Larry Ellison, David, en zijn nieuwe managementteam bestaat uit Jeff Shell, Josh Greenstein en

Dana Goldberg. Zaak gesloten. Deze greep op de Amerikaanse media, waaronder nieuws en entertainment, verklaart waarom de meeste Amerikanen zich volstrekt niet bewust zijn van de situationele dominantie van Joden. Er glipt heel weinig waarheid naar buiten; en als dat gebeurt, zoals in dit geval, grijpen de censoren en “redacteurs” in om het verhaal te onderdrukken en de schade te beperken.

Elisa Serret is een heldin. We zijn haar veel dank verschuldigd voor haar paar seconden waarheidsgetrouwheid op een nationaal mediapodium. Voorlopig hebben de Joden haar zwart gemaakt, maar we kunnen alleen maar hopen dat ze sterker dan ooit tevoorschijn komt – misschien als een nieuwe mediaster in Noord-Amerika, misschien als een nieuwe, krachtige stem ter verdediging van waarheid, eerlijkheid en rechtvaardigheid.

David Skrbina, PhD, is een gepensioneerd hoogleraar filosofie. Voor meer informatie over zijn werk en geschriften, zie www.davidskrbina.com

Notities

[1] Geciteerd in *Washington Post* (13 maart 2003, p. A1); *Jewish Power in America* (2008) door R. Feingold, p. 4; *The Hill* (30 maart 2004, p. 1); *Passionate Attachment* (1992) door Ball en Ball, p. 218—respectievelijk.

[2] Ellison wisselt regelmatig van plaats met Elon Musk, afhankelijk van de grillen van de aandelenmarkt. Als één *man* bijna een half biljoen dollar bezit, kunnen we ons gemakkelijk voorstellen dat 6 miljoen Joden 80 of 90 biljoen dollar bezitten.
